(R)

PL
193
G7
H567
V.2
c.1

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

102918

ترجمه‌سی مروجه‌یه

قاموس عثمانی

ΛΕΞΙΚΟΝ
ΤΟΥΡΚΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ط

ط } τὰ, δέκατον ἔννατον γράμμα τοῦ τουρκικοῦ ἀλφαβήτου, προφερόμενον τραχύτερόν πως τοῦ ت ἤτοι τοῦ τ [βλ. καὶ طا]. Ἐν τῇ ἀρχῇ τουρκικῶν τινων λέξεων προφέρεται ὡς τὸ د, ἤτοι τὸ ντ τῆς ἑλληνικῆς, ἢ ὡς τὸ d τῆς γαλλικῆς. Ἀριθμητικῶς σημαίνει 9 [βλ. ابجد].

طا } Α. τά, ὄν. θ. ὄνομα τοῦ γράμματος ط καλουμένου καὶ طاء مهمله τάϊ μοχμελέ, ἤτοι τά ἀστίκτου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ γράμμα ظ καλούμενον ظاء معجمه ζάϊ μοζόζεμέ, ζὰ τὸ ἔνστικτον.

طاب } Α. τάπε, [ἀόρ. ἀντὶ εὐκτικῆς] εἴη ἁγνός, εὐώδης· ἐν χρήσει ἐν τῇ φράσει: ثراه — τάπε σέρα-χου, εἴη εὐώδης ὁ τάφος αὐτοῦ, ἤτοι γαῖαν ἔχοι ἐλαφράν [εὐχὴ ἐπὶ ἐξόχου ἀνδρὸς τεθνεῶτος]· || ثراها — τάπε σέρα-χα, εἴη ὁ τάφος αὐτῆς εὐώδης [εὐχὴ ἐπὶ ἐξόχου γυναικὸς τεθνηκυῖας].

طاباق } ταπάκ, βλ. دباغ καὶ طباق.

طابان } Τ. ἢ طبان ταπάν, ὄν. πέλμα ποδός, κιπατοῦνα· ἀντίστασις, σταθερότης· θάρρος, εὐτολμία: ل صیزلامق — ... ονοῦν τὰ πέλματα [ἐκ τοῦ πολλοῦ δρόμου]· || ی آتمق — ἢ چکمك ἢ قالدیرمق ἢ چالق κάμνω μεγάλα βήματα, βηματίζω, διασκελίζω, πορεύομαι πεζῇ, φεύγω· || اوکوزی قره — ایتمك ἐκριζῶ τοὺς ὀδόντας τῆς κάτω σιαγόνος βοὸς μὴ δυναμένου νὰ βοσκήσῃ· || ه قوت — ταπανὰ κουββέτ, δύναμις εἰς τὰ πέλματα, ἤτοι πηγαίνω πεζῇ, ἀποστολικῶς· || ی یالایور — λείχει τὸ πέλμα του [ταπανηνή], ἤτοι περιμένει βλακωδῶς καὶ νωθρῶς· || آیو — ی یالایور ἡ ἄρκτος λείχει τὸ πέλμα της, ἤτοι γίνεται τὸ μέγα ψῦχος τοῦ χειμῶνος· || ه ضد — — ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος [ζήττ]· || اوق ی — ὁριζοντία [ὄκ] δοκὸς τῆς στέγης· || آغاجی — ἢ تخته‌سی δοκὸς ἐπιστρωνομένη ἐν τῇ βάσει τῶν οἰκοδομῶν· || ی — تارلا κύλινδρος γεωργικός· || ی — دوه τεβὲ ταπανῆ, βήχιον· || ترازوسی — στάθμη· § ἐπθ. ἐπίπεδος [ἐπὶ ἐδάφους]: تارلا — ἀγρὸς ἐπίπεδος· || تیمور — εἶδος χάλυβος ἐκτιμωμένου, ἐξ οὗ κατασκευάζονται ὅπλα· βλ. طال.

طابانجه } Τ. ἢ طبانجه ταπάν-ὄζα [ὑποκ.] ὄν. παλάμη τῆς χειρός· κόλαφος, ῥάπισμα· πιστόλιον.

طابانسز } Τ. ἢ طبانسز ταπαν-σήζ, ἐπθ. δειλός, ἄτολμος, φοβητσιάρης.